

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งรัฐธรรมนูญการ
ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ และมาตรา ๓ แห่ง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ศาลแขวงพระนครศรีอยุธยาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอพระนครศรีอยุธยา มีเขตอำนาจในอำเภอนครหลวง อำเภอบางปะหัน อำเภอบางปะอิน อำเภอมั่นน้อย และอำเภออุทัยด้วย

มาตรา ๔ ให้ศาลแขวงลพบุรีในจังหวัดลพบุรีซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองลพบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอโคกสำโรง อำเภอบำเหน็จ และอำเภอบ้านหมี่ด้วย

มาตรา ๕ ให้ศาลแขวงชลบุรีในจังหวัดชลบุรีซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองชลบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอบางละมุง อำเภอบ้านบึง อำเภอพนัสนิคม อำเภอพานทอง และอำเภอศรีราชาด้วย

มาตรา ๖ ให้ศาลแขวงนครราชสีมาในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครราชสีมา มีเขตอำนาจใน อำเภอขามทะเลสอ อำเภอโชคชัย อำเภอโนนไทย อำเภอโนนสูง อำเภอปักธงชัย และอำเภอสูงเนินด้วย

มาตรา ๗ ให้ศาลแขวงสุรินทร์ในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุรินทร์ มีเขตอำนาจในอำเภอจอมพระ และอำเภอปราสาทด้วย

มาตรา ๘ ให้ศาลแขวงอุบลราชธานีในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองอุบลราชธานี มีเขตอำนาจใน อำเภอวารินชำราบด้วย

มาตรา ๙ ให้ศาลแขวงอุดรธานีในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองอุดรธานี มีเขตอำนาจในอำเภอ กุมภวาปี อำเภอหนองบัวลำภู และอำเภอหนองหานด้วย

มาตรา ๑๐ ให้ศาลแขวงขอนแก่นในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองขอนแก่น มีเขตอำนาจในอำเภอ บ้านไผ่ และอำเภอหนองเรือด้วย

มาตรา ๑๑ ให้ศาลแขวงเชียงใหม่ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีเขตอำนาจในอำเภอ

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๑๓

ต้นกำแพง อำเภอสนทราย อำเภอสนป่าตอง อำเภอสารภี
และอำเภอหางดงด้วย

มาตรา ๑๒ ให้ศาลแขวงลำปางในจังหวัดลำปางซึ่งมีเขต
อำนาจในอำเภอเมืองลำปาง มีเขตอำนาจในอำเภอเกาะคา และ
อำเภอห้างฉัตรด้วย

มาตรา ๑๓ ให้ศาลแขวงพิษณุโลกในจังหวัดพิษณุโลก
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองพิษณุโลก มีเขตอำนาจในอำเภอ
บางระกำ อำเภอพรหมพิราม และอำเภอวังทองด้วย

มาตรา ๑๔ ให้ศาลแขวงนครสวรรค์ในจังหวัดนครสวรรค์
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครสวรรค์ มีเขตอำนาจในอำเภอ
โกรกพระ อำเภอดาคลี่ อำเภอท่าตะโก อำเภอพยุหะคีรี และ
อำเภอลาดยาวด้วย

มาตรา ๑๕ ให้ศาลแขวงราชบุรีในจังหวัดราชบุรีซึ่งมีเขต
อำนาจในอำเภอเมืองราชบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอจอมบึง
อำเภอดำเนินสะดวก อำเภอบางแพ อำเภอบ้านโป่ง อำเภอ
ปากท่อ อำเภอโพธาราม และอำเภอวัดเพลงด้วย

มาตรา ๑๖ ให้ศาลแขวงสุพรรณบุรีในจังหวัดสุพรรณบุรี
ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีเขตอำนาจในอำเภอ
ดอนเจดีย์ อำเภอบางปลาม้า และอำเภออู่ทองด้วย

มาตรา ๑๗ ให้ศาลแขวง นครศรีธรรมราช ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช มีเขตอำนาจในอำเภอท่าศาลา อำเภอทุ่งสง อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอลานสกาด้วย

มาตรา ๑๘ ให้ศาลแขวงสุราษฎร์ธานี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี มีเขตอำนาจในอำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอพุนพินด้วย

มาตรา ๑๙ ให้ศาลแขวงสงขลา ในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ มีเขตอำนาจในอำเภอสะเดาด้วย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ด้วยกระทรวงยุติธรรมเห็นว่า ขณะนี้การเดินทางติดต่อระหว่างอำเภอบางอำเภอกับอำเภอเมืองซึ่งเป็นที่ตั้งของศาลแขวงดังกล่าว สะดวกและรวดเร็วขึ้นเป็นอันมาก สมควรที่จะขยายเขตอำนาจศาลแขวงในจังหวัดดังกล่าวออกไปให้คลุมถึงท้องที่อำเภอเหล่านั้น เพื่อที่จะช่วยให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ขึ้น